

Sygn. akt: I C 1700/19 upr

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 maja 2021r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Beata Bihuń
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Mieczysław Budrewicz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 5 maja 2021 r. w K.

sprawy z powództwa (...) Banku S.A. z siedzibą w W.

przeciwko R. G.

o zapłatę

I. oddała powództwo,

II. przyznaje kuratorowi, r.pr. W. W. od Skarbu Państwa wynagrodzenie w kwocie 90,00 (dziewięćdziesięciu) złotych za reprezentowanie pozwanego, które wypłacić z zaliczki wpłaconej przez powoda

sygn. akt I C 1700/19

UZASADNIENIE

Powód (...) Bank S.A. z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie od pozwanego R. G. kwoty 361,24 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. W uzasadnieniu powód wskazał, że pomiędzy stronami zawarta została umowa pożyczki nr (...), na podstawie której pozwany zobowiązał się m.in. do terminowej spłaty sumy pieniężnej na rzecz powoda. W związku z nienależytym wykonywaniem przez pozwanego zaciągniętego zobowiązania, z dniem 20.09.2019 r. zadłużenie powstałe na tle jego realizacji, zostało postawione w stanie wymagalności, a pozwany pismem z dnia 23.09.2019 r. został wezwany do spłaty zadłużenia. Pismo nie przyniosło żadnego skutku. Powód powołał się na wyciąg z ksiąg rachunkowych banku nr (...). Powód wskazał, że na kwotę objętą pozwem składają się: kapitał w kwocie 339,24 zł, odsetki umowne w kwocie 9,73 zł oraz odsetki umowne za opóźnienie w kwocie 12,27 zł.

W odpowiedzi na pozew kurator pozwanego wniósł o jego oddalenie w całości oraz zasądzenie na jego rzecz wynagrodzenia oraz zwrotu wydatków za reprezentowanie powoda.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 23.09.2019 r. powód wysłał pozwanemu przedsądowe wezwanie do zapłaty na kwotę 359,29 zł z tytułu umowy o kredyt na zakup towarów i usług nr (...).

(dowód: pismo k. 13 wraz z dowodem nadania)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie. Powód nie udowodnił, aby przysługiwało mu jakiegokolwiek roszczenie od pozwanego. Powód, reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, nie przedłożył ani jednego dokumentu, z którego można by chociażby wywnioskować, że strony zawarły wskazywaną w uzasadnieniu pozwu umowę pożyczki. Z wezwania do zapłaty, którego pozwany nie odebrał, nie sposób wywnioskować na jakich warunkach strony zawarły umowę, w ilu ratach miała być spłacona pożyczka i jaki był termin spłat poszczególnych rat, i w końcu, czy pozwany zaakceptował zaproponowane mu warunki.

Wprawdzie powód na potwierdzenie swojego roszczenia przedłożył jako dowód wyciąg z ksiąg powoda z dnia 21.06.2019 r. (k. 9), jednakże wyciąg ten ma jedynie moc dokumentu prywatnego w rozumieniu art. 245 kpc stanowi dowód wyłącznie tego, iż osoba, która go podpisała złożyła zawarte w dokumencie oświadczenie. Zgodnie z treścią art. 95 ust. 1 ustawy prawo bankowe księgi rachunkowe banków i sporządzone na ich podstawie wyciągi oraz inne oświadczenia podpisane przez osoby upoważnione do składania oświadczeń w zakresie praw i obowiązków majątkowych banków i opatrzone pieczęcią banku, jak również sporządzone w ten sposób pokwitowania odbioru należności mają moc prawną dokumentów urzędowych w odniesieniu do praw i obowiązków wynikających z czynności bankowych oraz ustanowionych na rzecz banku zabezpieczeń i mogą stanowić podstawę do dokonania wpisów w księgach wieczystych. Jednakże zgodnie z treścią art. 95 ust. 1a cytowanej ustawy, moc prawną dokumentów urzędowych, o której mowa w ust. 1, nie obowiązuje w odniesieniu do dokumentów wymienionych w tym przepisie w postępowaniu cywilnym.

Stosownie do art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi dla siebie skutki prawne; na tym, kto twierdzi, a nie na tym, kto zaprzecza określonym faktom (ei incumbit probatio qui dicit, non qui negat). Jest to o tyle zrozumiałe, iż nie sposób obciążać określonej strony ciężarem dowodzenia wystąpienia okoliczności negatywnych (vide: wyrok SN z dnia 18 lutego 2010 r., II CSK 449/09). W niniejszej sprawie nie powinno budzić wątpliwości, iż to rolą powoda było wykazanie istnienia, wysokości i wymagalności roszczenia dochodzonego pozwem oraz przysługującej mu w sprawie legitymacji czynnej do jej dochodzenia. Żadna z tych okoliczności nie została wykazana. Ciężar udowodnienia faktu należy rozumieć bowiem nie tylko jako obarczenie jednej ze stron procesu obowiązkiem przekonania sądu dowodami o prawdziwości swoich twierdzeń, ale również konsekwencjami zaniechania realizacji tego obowiązku lub jego nieskuteczności (vide: wyrok SN z 7.11.2007r., II CSK 293/07). Powód reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika procesowego, winien przejawiać staranność w wykazaniu zasadności powództwa.

W rozpoznawanej sprawie powód nie przedłożył dowodów dostatecznie uzasadniających jego roszczenie i mając powyższe na uwadze Sąd oddalił powództwo w całości.

O wynagrodzeniu kuratora sąd orzekł na podstawie § 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 9 marca 2018 r. w sprawie określenia wysokości wynagrodzenia i zwrotu wydatków poniesionych przez kuratorów ustanowionych dla strony w sprawie cywilnej.